

1. Politica internațională este preocupată în primul rând de descurajarea neprietenilor dintre state și abia pe urmă de încurajarea prietenilor dintre ele.
2. Înțelegerea politică este bastardul rezultat în urma concubinajului diplomatic dintre vrerea celui mai puternic și respectuoasa supunere a celui mai slab.
3. Când cineva începe să se laude cu faptele sale, înseamnă că nu toate faptele sunt spre lauda lui.
4. Mulți oameni se străduiesc să dea uitării faptele bune ale semenilor, astfel eliberând spațiul în vederea stocării și neuitării întâmplărilor neplăcute.
5. Faptele sunt oglinda omului, chiar și atunci când acesta se jonează să se privească în ea.
6. Drumul de la intenții la fapte este atât de lung, încât nu-i de mirare că atâția oameni recurg la diverse tertipuri pentru a-l scurta.
7. Democrația nu-i face pe oameni mai corecți și mai cinstiți, ci-i învață cum să scape cu fața curată din năvodul salubrității sociale.
8. Statul democratic este aidoma unui tren care circulă cu restricții de viteză. Călătorii grăbiți protestează împotriva întârzierilor care se tot acumulează, dar mai apoi râd și se bucură că au ajuns cu bine la destinație.
9. Un stat este democratic până-n vârful unghiilor atunci când și-a însușit fără cusur știința de-a promite tot mai mult și de-a face tot mai puțin.
10. A da ține de conștiință și educație, a lua ține de instinct social și neomenia democrației.
11. Doamne, ce greu este să fii om și ce ușor să fii ceea ce ești!
12. Progresul reprezintă suita de eșecuri prin care omul ajunge să creadă că-i cineva după ce nu mai crede în nimic.
13. Istoria umană este canalul scobit de om în timp, prin care zoiele viitorului se scurg spre groapa de gunoi fără fund a trecutului.
14. Dacă și neomenia are un scop, atunci el nu poate să fie decât acela de-a pune în evidență omenia.
15. Ocupate până peste cap cu feminitatea și feminismul, femeile moderne nu mai au timp de fleacuri precum cinstea și omenia.
16. Căsnicia – o instituție muribundă, care se menține în viață doar cu energiile eliberate prin destrămarea altor căsnicii.
17. Speranțele de salvare ale omului își trag seva din convingerea că, deși limitat în intenții, binele este nelimitat în potențialitate, pe când răul este nelimitat în intenții, dar cândva i s-au impus limite în potențialitate.
18. Binele își are propria sa povară, pe care nu oricine este pregătit să o poarte cu cinste și demnitate.
19. Căința individuală făcută la timp este cel mai bun leac împotriva căinței generale.
20. Sensul de deplasare al rugăciunii este întotdeauna pe verticală, niciodată pe orizontală.
21. Verbul a ruga, împreună cu substantivul aferent rugămintă, au o încărcătură telurică și un sens descendent, pe când reflexivul a se ruga și substantivul rugăciune au o încărcătură celestă și un sens ascendent.
22. Când ruga vine de la rugăciune, ea vizează nemărginitul și trebuie să fie neîntreruptă, iar când vine de la rugămintă, ea vizează mărginitul și e firesc să fie ocazională.
23. Vai de aceia care asaltați de rugăminți, consideră că-i sub demnitatea lor să se mai roage!

Cuvinte-ncumințite X (Pilule fără efecte secundare)

Scris de George Petrovai

Vineri, 31 August 2012 15:56 - Ultima actualizare Vineri, 31 August 2012 16:08

24. Rugăciunea este cordonul ombilical prin care efemerul se nutrește cu eternitate.

25. Întrucât rugăciunea are o singură rugămintă la cel care se roagă – și anume ca acesta să-și deschidă inima pentru primirea lui Dumnezeu, omul zilelor noastre consideră că i se cere un lucru atât de dificil, încât ori nu se mai roagă deloc, ori o face în pripă și de formă, ori se agață cu disperare de rugăciune doar în momentele când simte că-i pierdut.